

Rachabs geloof

“En Rachab bond het scharlaken snoer aan het venster “

Tekst: Joz. 2 : 21b

ORDE VAN DIENST

Votum en tegengroet

Ps. 84 3

Wet en hoofdsom der wet

Ps. 19:6

Schriftlezing: Hebr. 11 : 30 tot einde

Schriftlezing: Jac. 2 : 14 tot einde

Gebed

Tekst: Joz. 2 : 21b

En Rachab bond het scharlaken snoer aan het venster

Ps. 25: 3, 4, 5 en 6

Prediking

Ps. 27 : 7

Gebed

Ps. 87 : 3 en 4

Zegenbede

Gemeente,

Rachab is een nogal besproken figuur in de Heilige Schrift. Er wordt over haar gesproken in Jozua 2 en 6, Ruth 4, Matth. 1, Hebr. 11 en Jacobus 2. Het is meer dan de moeite waard deze gedeelten vooraf te lezen. Een prediking moet door het rustig lezen en herlezen van de Schrift tot mediteren dringen. Ook in Jericho is Rachab een besproken vrouw. Zij was herbergierster van haar beroep. Zij had een herberg. Dat betekende in het Oosten vaak, dat zij een publieke vrouw was, of, zoals de Statenvertaling keihard zegt: Rachab was een hoer. Dat is kort en krachtig een aanduiding van een leven in de zonde. Tot deze vrouw kwamen twee spionnen uit Israël. Ook Jozua had zijn inlichtingendienst. Deze is dus niet van vandaag of gisteren, maar zo oud als de zonde is. De Amerikaanse piloot Powers was niet de eerste spion en hij zal ook de laatste niet zijn. Jozua wilde weten hoe de positie van de vijanden was in en rondom Jericho en hoe de mentaliteit was. Deze mannen kwamen bij Rachab terecht, omdat dit waarschijnlijk het enige huis was, waar zij onopvallend konden binnentreden en ongemerkt de informatie konden verkrijgen, die zij nodig hadden.

Dit bezoek van deze twee mannen is Rachab tot een eeuwige zegen geworden. Want in en met deze twee mannen trad de God van Israël binnen in dit zondehuis. Toen legde Hij beslag op heel het denken en doen van Rachab. Zeker, Rachab had reeds het een en ander van de God van Israël gehoord. Immers de reizigers die haar telkens bezochten, hebben haar het nieuws van de dag wel verteld. Het was haar wel gezegd, wat de HEERE gedaan had met de goden van Egypte, hoe Hij zijn volk door de Rode Zee had gebracht, hoe Farao met al zijn mannen verdronken waren in de Rode Zee en wat de Israëlieten gedaan hadden met de beide overjordaanse koningen: Sihon en Og.

Onweerstaanbaar drongen de Israëlitische legers op. Een siddering voer door Kanaän. Zoals wij ons beklemd gevoelen, wanneer de lucht arm is aan zuurstof en een donderbui naderbij komt, zo gevoelden de inwoners van Kanaän de nadering van een groot onheil. Hun harten (treffend beeld) waren als water geworden. Hun moed was verdwenen, hun zelfvertrouwen was er niet meer, Dat wist iedereen, dat wist ook Rachab. Zij vertelt dit met grote openheid aan deze spionnen. Alleen, bij Rachab is deze wetenschap geworden tot geloof in de God van Israël. Zij erkende Hem. Zij zag niet alleen zijn meerwaardigheid boven de goden van Egypte. Zij wist dat Hij niet alleen de God was van de hemel, maar ook van de gehele aarde. Dat wilde wat zeggen voor een heidense vrouw. Immers de goden der heidenen zijn allen aan een bepaalde plaats en streek gebonden. Maar Israëls God is de geheel andere God, die alle andere goden van toen en nu ver achter zich laat, omdat Hij is de Schepper van de hemel en de aarde en met de landen en volkeren doet naar zijn welbehagen.

Wat is het geloof in zijn oorsprong, ontwikkeling en groei een wonder! Het ware geloof werkt met de daden Gods geheel anders dan wat wij wel noemen het historisch geloof. Het historisch geloof hoort de feiten, verneemt de machtsdaden van God, krimpt desnoods van schrik ineen, of is bedacht op veiligstelling van eigen leven, maar buigt niet voor deze God in eerbied en ontzag.. Dit treffen wij nu juist aan bij Rachab, De machtsdaden van dé levende God beroeren haar tot in het diepst van haar ziel. Bij dit wonder zien wij op tot God, die alle dingen werkt naar de raad van zijn welbehagen. De oorsprong van alle leven is een wonder. Zeker de oorsprong van het geestelijk leven. Jezus zegt tot Nicodemus: 'De wind blaast waarheen hij wil en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet vanwaar hij komt noch waarheen hij gaat. Alzo is het met een ieder, die uit God geboren is'. Niemand kan de prille werkingen van het ware geloof in kaart brengen. Niemand kan zeggen: Daar en daar is het precies met mij begonnen. Het is niet onze taak de eerste werkingen van het geloof te beschrijven, maar allereerst ons te verwonderen over het welbehagen Gods, over de verkiezende liefde van de Vader, die al wat hoog is vernedert, en al wat rechtvaardig is in eigen oog voorbijgaat, maar zich neerbuigt tot het verlorene en wat niets is tot iets maakt!

Hier horen wij reeds de eeuwige ontfermingen kolken in het Vaderhart van God. Hij ontfermt zich, die Hij zich ontfermt, doet vele eersten de laatsten zijn en maakt het waar: 'Het is niet desgenen, die wil, noch desgenen, die loopt, maar des ontfermenden Gods'. Het werk Gods is nooit uit de mens te verklaren, hoewel het in het leven van de mens tot uitwerking wordt gebracht. De snijpunten van dit werk Gods zijn bij allen gelijk, maar de wijze van uitwerking weer bij ieder verschillend. Rachab bindt het scharlaken snoer, waarmee zij de spionnen heeft uitgelaten, aan haar venster. Dat is een daad des geloofs. Want het geloof is een daad Gods in een mensenhart, die tegelijk de daad des geloofs bij de mens te voorschijn roept. Hoezeer de Heilige Geest de Werkmeester van het geloof is, nooit gelooft Hij voor de mens, maar Hij drijft de mens tot persoonlijk geloof. Het is de mens, die gelooft. Met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met de mond belijdt men ter zaligheid. Dat wil dus zeggen, dat u geroepen wordt tot het geloof, u persoonlijk!

Wij willen nu nagaan waarin het geloof van Rachab zich openbaart. Dat is tot onderwijzing en zelfbeproeving, wanneer u tot dit geloof gekomen bent en zo u het mist, opdat u tot dit geloof gebracht mag worden. In de eerste plaats openbaart zich Rachabs geloof in de aanvaarding van het oordeel Gods over Jericho, over haar geslacht en over haarzelf. In het scharlaken snoer ligt één grote veroordeling van haarzelf en anderen. Sommige verklaarders menen, dat dit snoer vroeger gediend heeft om de reizigers opmerkzaam te maken op dit zondehuis. Hoe dit zij, dit snoer duidt aan, dat zij niet langer vertrouwt op de dikke muren van Jericho, maar op God, die op de een of andere wijze deze dikke muren tot de grond toe zal afbreken. Niets is voor zijn oordeel bestand. Zij veroordeelt zichzelf en acht zichzelf waard om onder het puin van Jericho begraven te worden. Daaruit spreekt haar boetvaardigheid.

Deze boetvaardigheid is ons allen nodig. Zij is het begin en de voortgang van de waarachtige bekering tot God. Alleen de boetvaardige aanvaardt het oordeel Gods ook vandaag over land, volk, geslacht, familie en persoon. Hebt u dit reeds geleerd? Of is uw vertrouwen ook in deze situatie gericht op allerlei dat niet uit God is? Hebt u het oordeel Gods over uw eigen zondeleven aanvaard? Zijn al uw steunpunten weggespoeld, zodat u het vonnis Gods aanvaardde? Meen niet, dat u één streep voor hebt op Rachab. Zeker, u bent veel beter dan Rachab onderwezen in de weg van het heil. U hebt meer gehoord uit de openbaring Gods. Dat is een voorrecht. Maar ook van ons geldt: Wij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods. Ook van onze gemeente geldt: 'Er is niemand die God zoekt, er is ook niet tot één toe'. God besluit ons allen onder zijn oordeel. Het is nog de vraag of de zonde van de eigengerechtigheid in Gods oordeel niet zwaarder weegt dan de zonde van de ongerechtigheid. Daarom is de prediking van de gerechtigheid van het geloof door en in een Ander zo'n ergernis voor ons vlees, dat graag vanaf onze gewaande hoogten neerziet op deze publieke vrouw.

Nee, haar zonden staan ons niet ter navolging beschreven, wel ter waarschuwing. Maar verstaan wij, dat, ook al zijn wij de meest ingetogene, het oordeel Gods over heel ons leven gaat? Dat er niets is, dat voor God bestaan kan? Hier worden al onze eigengemaakte maatstaven ons uit de hand geslagen en Gods oordeel over alle vlees vastgesteld. Rachabs geloof was een geloof, dat het oordeel Gods aanvaardde. Dat bleek verder uit het verbergen van de spionnen. Dit deed zij met gevaar van haar leven. Innerlijk is zij niet meer één met haar volk, maar met het volk van Israël. In deze spionnen zag zij de toekomstige bezitters van het land Kanaän. Zo vast is zij ervan overtuigd, dat Kanaän aan Israël geschonken is, dat zij deze bevende spionnen als de toekomstige bezitters van haar stad en land aanspreekt en om haar leven smeekt. Is dat niet een wonder? Dat wonder herhaalt zich ook vandaag, wanneer wij in de godvrezende de meest gelukkigste mensen gaan zien, die reeds de eigenaars zijn geworden — in de belofte — van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Hoe zij hier ook veracht zijn, hoe ook op aarde miskend en vervolgd, zij zijn de mede-regeerders van Christus over hemel en aarde. Dat is een werking van het ware geloof. Immers alleen de ware kinderen Gods en niemand anders zijn de erfgenamen van hemel en aarde. Heeft u dat onderkend? Merkt u op, dat hoewel de brutalen van deze eeuw de ene helft van de aarde hebben en de andere helft proberen te nemen, alléén de zachtmoedigen de aarde zullen beërven?

Rachab ontmoet in deze mannen de God van Israël en smeekt om haar leven. Zij is bedacht op haar redding, omdat zij vast en zeker gelooft, dat het oordeel Gods volvoerd zal worden. Volgens sommigen moet een mens alleen maar bedacht zijn op de eer van God. Dat is waar. Maar dat sluit niet uit, dat een mens bedacht moet zijn op eigen behoud. Immers in de redding van de zondaar, die het oordeel Gods aanvaardt en om redding smeekt, wordt God alleen verheerlijkt. De zaligheid van de zondaar en de eer van God vormen geen tegenstelling, maar een eenheid. Later heeft Rachab dit alles wel duidelijker geleerd. Rachabs geloof is een werkzaam geloof. Daarop wijst Jacobus in zijn brief. Wat hebben wij aan een geloof zonder werken? Het is dood, het is godonterend en de wereld afstotend. De wereld zegt: Met hun woorden trekken zij mij, maar het hun daden stoten zij mij af. God beware ons ervoor, dat wij een geloof zonder de werken zouden hebben! Want het is morsdood, ook al hebben wij de naam dat wij leven, ook al vertonen wij een gedaante van de godzaligheid, ook al kunnen wij spreken niet een kennis, die ver uitgaat boven die van Rachab. Immers — en daarop legt schier elke bladzijde van de Bijbel de nadruk — wij worden naar onze werken geoordeeld! Maar dan de werken van het geloof! Daarom mag de Hebrëenbrief (hfdst. 11) schrijven, dat Rachab de hoer door haar geloof gerechtvaardigd is, en Jacobus, dat Rachab uit de werken gerechtvaardigd is. Want de schrijver van de Hebrëenbrief ziet het geloof als het middel ter rechtvaardiging, terwijl Jacobus let op de vruchten van dat geloof.

In de Hebreeënbrief staat: dat Rachab niet omgekomen is met de ongehoorzamen, maar de verspieders met vrede ontvangen heeft. Overal werden de verspieders met onvrede ontvangen. Zij werden gevangen genomen en gedood. Maar Rachab wordt hier als gehoorzaam geprezen, omdat zij deze verspieders met vrede heeft ontvangen. Uit haar geloof vloeit de gehoorzaamheid van het geloof. Toetsen wij hier opnieuw onszelf voor Gods aangezicht. Immers is het bij ons reeds gekomen tot die gehoorzaamheid aan de boden, die God ons ook vandaag zendt?

Deze gehoorzaamheid blijkt bij Rachab zo duidelijk in het nauwkeurig luisteren naar de woorden van de verspieders. Er wordt een afspraak gemaakt. Wanneer Rachab dit koord en geen ander uit het venster hangt, zal zij behouden worden. Laat zij dit na, dan komt zij om. Dan zijn deze mannen vrij van haar bloed. Dat lijkt een kleinigheid. Immers waarom zou Rachab niet een ander snoer uit het venster hangen? Neen, dit snoer en geen ander! Toen Mozes in plaats van tot de steenrots te spreken daarop in zijn drift sloeg, mocht hij niet in het beloofde land. Hij had niet nauwkeurig de woorden Gods tot uitvoering gebracht. Een puritein kreeg eenmaal te horen, dat hij te precies was. Zijn antwoord luidde: Ik dien een precies God. En zo is het. De Heere wil nauwkeurig gehoorzaamd worden. Wij hebben nauwkeurig te vragen naar de weg der zaligheid. De wil des Heeren is allesbepalend! Wee, wie daaraan af of toedoet! De soldaten van een veldheer hebben de bevelen van hun overste niet te veranderen, maar nauwkeurig te gehoorzamen. Daarom mogen wij niet moe worden om elkander op te wekken het Woord des Heeren te lezen en te herlezen. Lees de Bijbel op de naad en op de draad. De Bijbel is wel het meest verspreide boek. Is het daarom ook het meest gelezen boek? Wanneer de Bijbel meer en beter gelezen werd, zouden meer dwalingen een vroege dood sterven dan thans. Het ware geloof beeft voor de woorden Gods, hoort en gehoorzaamt deze woorden.

Alléén dit snoer en geen ander! Dat wijst ons ook naar het bloed van Christus. Het rode koord is — de kerkvader Clemens wees ons reeds daarop — een aanduiding van het bloedrode van haar schuld en van het bloed van Christus. Zoals Israël alleen veilig was achter het bloed van het paaslam, gestreken op de posten van hun huizen, zo was Rachab alleen veilig achter het koord. Van het bloed van het paaslam ging een sparende en verschonende kracht uit. De kerk van Christus is ten allen tijde alleen vergaderd door het bloed van Christus. Het wordt ook ons met nadruk gezegd, dat wij nergens veilig zijn dan achter het bloed van Christus. Is dat tot u doorgedrongen? Bent u achter dat bloed? Rachab mocht niet de geringste verandering maken in de afspraak met de verspieders. Hoeveel te minder wij, die uit Gods eigen mond horen: ' dat er geen andere Naam gegeven is tot zaligheid, waardoor wij moeten zalig worden dan door de Naam van Jezus'. Let er op, dat er niet staat, dat wij door niets anders kunnen zalig worden — hoewel dat ook waar is — maar dat wij moeten zalig worden. Meen niet dat ons geslacht op een andere wijze zalig wordt dan de voorgeslachten, die in leven en sterven gemeld hebben van de alles reinigende kracht van het bloed van Christus! Verander daaraan niets! Het zou uw leven kosten en uw eeuwige ondergang betekenen.

Zo aanvaardt Rachab de enige weg van haar behoud, Zo werd zij haar redding deelachtig, die haar in de belofte was toegezegd. Hoe worden wij de redding deelachtig, die in de belofte geschonken is? Niet anders dan zoals Rachab die deelachtig werd: buigend onder het oordeel Gods en uitzien naar de enige Redder en Zaligmaker. Wanneer het eerste ontbreekt (buigen onder een welverdiend oordeel) is het tweede (nauwkeurig de weg gaan, die God wijst) niet waar. Want zalig worden is niet alleen ondergaan onder het oordeel Gods, maar ook behouden worden door het bloed van Christus. Zo gij, HEERE, de ongerechtigheid gadeslaat — zegt de dichter van Psalm 130 — wie zal staande blijven? Maar — zo laat hij erop volgen — bij U is vergeving, opdat gij gevreesd wordt.

Alléén het geloof rechtvaardigt met uitsluiting van de werken der wet, maar met insluiting van de werken des geloofs. Het is de aard van het dat het zich uitstrekt naar het enige middel ter zaligheid: Jezus Christus. Alléén het geloof verstaat, dat onze zonden gelegd zijn op het hoofd van het Lam Gods. Het geloof is toe-eigenend van aard. De Christus is de grote magneet, die ellendige tot Zich trekt, ook vandaag. Om de Heere Jezus tot uw zaligheid te ontvangen hebt u geloof nodig, dat de Heilige Geest door middel van de prediking van dit Evangelie in uw hart werkt. Ook nu komt in de prediking het Lam Gods druppelend in zijn bloed op u af. Ook nu biedt God de Vader Hem aan u aan. Zegt u met Pilatus: Wat moet ik dan doen met Jezus? Weet u geen raad met Hem? Smeek dan om ontlediging, opdat Hij een gestalte in uw hart krije. Maar de hongerige kan het niet laten om achter dit Lam Gods te schuilen, ja wat meer is om dit Lam Gods te eten. Want de Vader laat dit Lam niet boven de hoofden zweven, maar past Hem toe door Zijn Heilige Geest. Immers de Heilige Geest is een Geest des geloofs. Deze Heilige wil wonen in het hart van onheiligen. Al waren uw zonden als scharlaken en al waren zij rood als karmozijn, zij zullen door dit Lam witter worden dan sneeuw en witter dan wol.

Hoor aandachtig en nauwkeurig naar deze woorden Gods, hoort en uw ziel zal leven. Zie het aan Rachab. Zie Zijn alles overtreffende liefde tot zondaren, ook vandaag. Want Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid. God de Vader wordt geëerd door het vertrouwen, dat zondaren stellen in de alles betalende kracht van het offer van Christus. De woorden Gods zijn waar. Als God zegt: Ik voed het geloof door de prediking, de lezing en de overdenking van Mijn Woord, dan houdt het geloof zich nauwkeurig aan die weg. Als Hij zegt: Ik spijs en drink het geloof met Mijn lichaam en bloed, dan kunnen wij erop aan, dat wij aan de tafel des Heeren tot het eeuwige leven gespijsd en gelaafd worden. Ging het dan bij Rachab alles zo gemakkelijk? Had zij dan geen aanvechtingen? En of! Waaraan wist Rachab, dat zij niet met de ongehoorzamen zou omkomen? Alleen door het scharlaken snoer. Wat van God komt, wordt bestreden. Toen de verspieders weg waren, moest zij teren op de woorden Gods, die tot haar gesproken waren. Het onderpand, de waarborg lag voor haar in het scharlaken snoer. Daarop mocht zij zich verlaten. Daardoor wist zij in haar bangste aanvechtingen, dat zij een erfgename was van het land Kanaän.

Waaraan weet u, dat de erfenis van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde voor u is? Uit het woord der belofte in de Heilige Schrift, dat eeuwig fris blijft en de baarmoeder is en blijft van het geloof. U zoekt het telkens weer in uzelf en in wat gepasseerd is tussen God en uw ziel. Maar u kunt daarvan niet leven. U hebt niet alleen het verleden nodig, maar vooral ook het heden, het eeuwige heden van de beloften Gods, die door de Heilige Geest in uw harten worden ingeschreven. Daarom is in en met het woord der belofte geschonken de Heilige Geest, die niet alleen de eerste van de gaven Gods is, maar ook het onderpand, die de erfenis verzegelt in uw hart. Velen worstelen hiermee. Zij blijven ergens steken. Zij weten, dat de Heere Zich met hen heeft ingelaten, maar zij weten niet ... en vul dan zelf maar in. U hebt Christus nodig, de gehele Christus. U moet niet alleen weten, dat uw zonden vergeven zijn, u hebt nodig, dat u Christus omhelst tot vergeving van uw schuld. De Heilige Schrift, dat is de Heere Zelf, getuigt, dat Christus ons geschonken is tot wijsheid. Dat betekent, dat alle wegen die voor u duister zijn, alleen door Hem worden opgeklaard en dat Hij raad geeft aan radelozen. De Schrift getuigt, dat Hij gegeven is tot rechtvaardigheid. Dat betekent dat Hijzelf onze verzoening is, dat Zijn kleed voldoende is om onze naaktheid voor God te bedekken. Dat Hij gegeven is tot heiliging. Dat betekent dat Hij nooit laat varen het werk van Zijn hand. Hij verdeelt het werk nooit. Ook en juist in de heiliging doet Hij in de nooit door ons vermoede diepten van onze ongerechtigheden het licht doorbreken van Zijn heiliging en past de vruchten van tegen de Geest doet Hij Zijn werk als een bedekking gaan over het leven, Ja, Hij is alles, want Hij is een volkomen verlossing.

Daarom hebt u niets meer nodig dan oefeningen in het geloof. U moet een geoefend geloof hebben, waarin groei en wasdom zit. Leg uzelf in al uw gebrek voor Hem neer. Let nauwkeurig op Zijn woord. Laat u door deze zondares onderwijzen in de kennis van de Zaligmaker. Wat behoorde u te zijn naar de jaren, waarin de Heere u onderwees? Een nieuwe trek van het geloof van Rachab komt openbaar in haar medelijden met anderen, die eenzelfde oordeel tegemoet gaan. In een grenzeloos medelijden gaat zij uit tot haar vader en moeder, tot haar broers en zusters. U hoort haar vertellen alles wat de verspieders tot haar hebben gezegd. Vader en moeder — hoort u haar zeggen — wij leven in een stad, die voor het oordeel is opgeschreven. Haast u en kom bij mij in huis achter het scharlaken snoer. Daar bent u veilig. In een groot geloofsvertrouwen arbeidde zij dag en nacht aan de redding van haar familieleden. Let erop. Zij probeerde niet haar huis te versterken, zij vroeg niet aan de koning van Jericho om een speciale bescherming van haar huis, maar zij vertrouwde op het Woord Gods.

Wat een les. Zijn wij zeker van het losbrandend oordeel Gods over deze wereld? Zijn wij er zeker van, dat straks de elementen brandende zullen vergaan en dat alleen zij, die geloof hebben, ingaan in de rust en dat de anderen een verschrikkelijke verwachting hebben? Snijdt het niet door uw ziel, dat straks uw familieleden zullen omkomen in het oordeel, omdat zij niet geborgen zijn in het bloed van Christus? Rachab kon het niet verdragen, dat haar moeder straks onder het puin van Jericho zou liggen. Is het voor u een ondraaglijke gedachte, dat straks uw moeder voor eeuwig verloren is? Is het niet aangrijpend, dat uw val er nog onbekeerd is? Is het niet een zaak, die u dag en nacht moet bezighouden, dat u in uw kinderen nog geen sporen van de vreze Gods gewaar wordt? Ik bezweer u bij de levende God, dat u alles in het werk stelt om hen de weg der zaligheid zo duidelijk en eenvoudig als het maar mogelijk is voor ogen te stellen! Maar u kunt geen harten omzetten. Dat is Gods werk, maar u dient getrouw te zijn in de nimmer aflatende trouw, die de tijd waarneemt om de woorden Gods op het hart te binden.

Arbeidt u aan uw zusters en broers? O, wat een traagheid en wat een nalatigheid! Wat een beschamende les gaat er uit van deze vrouw! Hoe groot is het eenmaal te mogen zeggen: Zie hier ik en de kinderen, die Gij mij gegeven hebt! Weet u wat kracht aan uw eigen vermaningen geeft? Wanneer u het persoonlijk voor uw eigen hart en leven gelooft. Maar dan is het koord ook een teken van de belijdenis van haar geloof. Ieder mocht het weten, dat zij achter dit koord schuilde. Zonder dat het geloof etaleert, mag een ieder weten wat de enige grond der zaligheid is. Het geloof is een publieke zaak. Wie Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, die in de hemel is. Maar wie Mij verloochend zal hebben voor de mensen, die zal ik ook verloochenen voor Mijn Vader, die in de hemel is.

Wie verstaat deze belijdenis? Alleen zij, die door die belijdenis worden opmerkzaam gemaakt op de zaak, die daarachter stak. Daarom kom te voorschijn, gij aarzelende en bevreesde en doe daarvan belijdenis voor de mensen! Wanneer Christus zich niet schaamde voor u, zult gij u dan schamen voor Hem? Hoeveel redenen had Hij niet om Zich te schamen voor u? Maar Hij deed het niet! Wanneer u Hem nu belijdt in het verborgene, belijdt Hem dan ook in het openbaar. U hebt de gemeenschap der heiligen nodig voor de voeding en de gezondheid van uw geloof. Al zou niemand als in de dagen van Noach letten op deze belijdenis, de Heere let er wel op. Want deze belijdenis is een zaak van het gehele leven. Laat dat scharlaken snoer maar hangen over uw gesprekken en uw zaken. Laat niemand van u zeggen: 's Zondags zit hij achter het scharlaken snoer, maar in de week is hij als wij! Laat dat snoer hangen in uw gezin. Kom er voor uit welke Vorst gij dient.

Dit geloof van Rachab was de beste verzekeringspolis, die maar te bedenken valt. Telkens opnieuw bereiken ons aanbiedingen van verzekeringen. U moet u daartegen dekken. Want als dat gebeurt, moet u daarvoor zorgen. Dat kunt u niet, sluit daarom die en die verzekering. Het woord verzekering is een lelijk woord voor een op zichzelf Bijbelse gedachte, dat wij zorg voor elkander mogen hebben in allerlei omstandigheden van het leven. Weet u, wanneer onze huizen afdoende verzekerd zijn? Wanneer het koord van het geloof uit het venster hangt en er een altaar in ons huis is, waar de Heere door het gezin gezocht en gebeden wordt. Wanneer wij woningen bewonen, waar de Heere Jezus Zijn voetstappen zet en de gebeden, smekingen en dankzeggingen tot God opklimmen. Waar gezongen en gedankt wordt in de vreze Gods. Nee, dat betekent niet, dat straks in de losbrandende oordelen Gods onze huizen blijven staan en de anderen vallen, zoals dat letterlijk bij Rachab gebeurde. Het is mogelijk, maar daarin is de Heere vrij. Maar het betekent wel, dat onze gezinnen geborgen zijn in de almachtige bewarende handen Gods. Ik vrees, dat er vele huizen verzekerd zijn, die deze verzekering niet kennen. Arme huizen, ongelukkige huizen!

Rachabs huis bleef staan. Door haar geloof. Door het geloof van Israël vielen de muren van Jericho, maar door het geloof van Rachab bleef haar huis staan. Toen alles donderend in elkaar stortte, bleef het stuk van de muur staan, waarop haar huis gebouwd was. Wat zal dat een ontroerend moment voor Rachab en de haren geweest zijn. Immers toen werd haar hetgeen haar in de belofte geschonken was, volle werkelijkheid. Haar geloof werd niet beschaamd. Als een brandhout werd zij uit het vuur gerukt. Zo werkt de Heere ook vandaag. Wat jaren met smachtend verlangen werd tegemoet gezien, kan en wil de Heere ook werkelijk schenken. Hij beschaamt nooit, die Hem verwachten. Immers de ondergang van Jericho bracht Rachab definitief in Israël en in Kanaän. Het gericht Gods, waarin de ongehoorzamen van Jericho omkwamen (zij hebben het dus geweten!) werd haar doortocht naar de bevrijding. Treffend beeld voor de kerk Gods van vandaag. Immers de oordelen Gods dienen niet alleen om de ongehoorzamen te straffen, maar ook en vooral om voor de kerk een eeuwige doortocht te banen naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waarop gerechtigheid woont. Rachab zal menig spanningsvol uur gehad hebben, toen de Israëlieten almaar om de stad liepen en tenslotte alles eraan ging. Zij zal wellicht gebeden hebben om de verkorting van de tijd van de oordelen Gods. Zo mag u ook bidden, dat uw vlucht niet geschiede op de sabbat, zo mag u ook bidden, dat de grote verdrukking om der uitverkorenen wil verkort worde. Maar nimmer mag u vergeten, dat de grote bevrijding van de Kerk zal plaats vinden dwars door de oordelen Gods heen. Zoals vandaag alles trilt onder de rommelende slagen van de oordelen Gods, zo moet en mag er ook vandaag een volk zijn, dat zegt: Hij, die ons bevrijdt is nabij. Hij komt. De eeuwige dag van de glorie is aanstaande. Versterk dan uw harten, want de toekomst des Heeren is nabij.

Het ging voor Rachab van de ene verrassing naar de andere. Immers zij werd met de haren geleid naar Jozua. Jozua behandelt haar met eerbied en neemt haar op in Israël. Straks trouwt zij met Salmon, een van de hoofden der Israëlieten. Dan wordt zij de moeder van Boaz, ons alles welbekend uit het boek Ruth. Ja, nog hoger stijgt zij in eer. Immers zij wordt niet alleen in Israël ingelijfd, zij wordt niet alleen moeder van een kind in een eerbaar huwelijk, zij wordt ook de stammoeder van de Heere Jezus. Terwijl zij door genade steeds meer eer ontvangt, zakt de Heere Jezus steeds dieper in ons vlees. Hij heeft zich niet geschaamd om Rachab als één van zijn moeders naar het vlees te aanvaarden. Hoe diep zij ook in haar zondeleven gezonken was. Hij wilde nog dieper afdalen, opdat Hij èn haar èn allen, die net zo diep als Rachab gezonken zijn, maar zich tot Hem wenden, zou kunnen zaligmaken. Daarom verdwijnt hier Rachab niet alleen in Israël, maar vooral in de Christus, die haar redde, vernieuwde en haar inzette in de lijst van Zijn voorouders. Dat geeft de slechtsten van ons moed, die Óf met de daad óf met de gezindheid schuldig staan aan dezelfde of andere zonden.

Want het is gewis waar, dat tollenaren en hoeren u zullen voorgaan in het Koninkrijk Gods, tenzij u zich bekeert. Wat is het loon op het geloof toch onuitsprekelijk groot. Immers wat hier in de belofte geschonken wordt, wordt ook deelachtig gemaakt. De Heere maakt zijn werk af. Dan zijn er momenten, dat alles u zo onuitsprekelijk groot wordt, dat u zegt met een dichteres: Wanneer gouden de portalen zijn, hoe zullen dan de zalen zijn? Want wat geen oog heeft gezien, wat geen oor heeft gehoord en wat in het hart van geen mens is opgeklommen, dat heeft God bereid voor hen, die Hem liefhebben. Dan is Rachab een schaduw van die onvergankelijke eer, die allen zal te beurt vallen, die de verschijning van de Heere Jezus hebben lief gehad: eeuwig bij de meerdere Jozua (Jezus) te zijn. Zeker, u bent geen stammoeder of vader van de Heere Jezus. Maar is de eer minder, wanneer Hij u een broeder, een zuster, een moeder, een zoon of een dochter noemt? En dat doet Hij. Immers met zijn hand wijzend naar de schare sprak Hij eenmaal het machtige woord: 'Deze zijn mijn moeder, broeder en zuster, die Mijn woord horen, bewaren en doen'. Maar dan is ook het antwoord hetzelfde als van Rachab: Genade, genade en genade alleen zij de eer!

G. Boer, Huizen